

Ovšem nemá být vláda návrhy těmi vázána a má jmenování provést podle volného uvážení.

Ústavně právní výbor senátu pak praví výslovně, že při jmenování má vláda přihlížeti k poměrům kulturním, národnostním, hospodářským i sociálním a až budou mít jednotlivé stavy své organizace vybudovány, bude pak lépe, když bude jmenovací právo přeneseno na tyto organizace vůbec.

Zatím ovšem zůstává při návrzích stávajících organizací vládě, která si také pro nynější jmenování do zemských a okresních zastupitelstev návrhy podepsaných stavovských a odborných komor vyžádala.

Podepsané korporace také s bedlivou úvahou, pečlivostí a svědomitostí návrhy vypracovaly a skutečně se vynasnažily vládě navrhnouti a návrhy podle svého přesvědčení nejvhodnější a nezdádnější osobnosti ze svého středu. Jsou podepsané korporace vážně stavovské a odborné organizace, které nepěstují politiku, ale oddávají se účinné práci nejen pro svůj stav, ale i na prospěch státu a občanstva napomáhající zkušenostmi svými a posudky při zákonodárné práci a i při řešení důležitých otázek národohospodářského života.

Musely proto korporace ty za to mít, že i výzva k nim učiněná, které vážně a svědomitě vyhověly, jest míněna rovněž vážně a opravdově.

Čím pečlivější byl však podepsanými korporacemi provedený výběr navržených osobností, tím trapnější a nemilejší byla však překvapení, když vláda, která ovšem návrhy podanými nebyla vázána a jmenování mohla provést podle volného svého uvážení, prostě veškeré návrhy všech podepsaných korporací přešla a žádného z navržených podepsanými komorami odborníka do zemských zastupitelstev nejmenovala a pokud snad přec některého odborníka jmenovala, učinila tak k návrhu korporace jiné — ne jeho stavovské — a to vzhledem ku politickému klíči stranickému a podle přání stran politických.

Podepsané komory a korporace, zastupující t. zv. volná povolání odborná vidí se proto nucenými se slavnou vládou sdělití své trpké dotčení nad jmenováním členů zemských zastupitelstev, provedeným s naprostým přehlédnutím a nedbáním od nich ve smyslu zákona vyžádaných a s největší bedlivostí a svědomitostí vypracovaných návrhů a protestují proti tomuto intencím zákona odporujícímu postupu hned při prvním jmenování členů zastupitelstev vládě vyhrazených.

V Praze, dne 10. ledna 1929.

Za notářské komory: v Praze, Brně Čes. Budějovicích, Hradci Králové, Chebu, Liberci, Mostě, Olomouci a Opavě:

President: Dr. Čulík v. r.

Stálá delegace advokátních komor republiky Československé:

President: Dr. Stompfe v. r.

Za inženýrskou komoru pro ČSR.:

President: Ing. Kalbač v. r.

Za lékařskou komoru pro Čechy:

Doc. Dr. Zahradnický v. r.

Za zvěrolékařskou komoru pro ČSR.:

President: Rob. Mráz Marek v. r.

Za hlavní gremium lékárníků v Čechách:

Ph. Mr. Karel Růžička, vrchní starosta v. r.

Z E D N E

Zpráva o valné schůzi Mor.-slezského odboru spolku čl. notářů v Brně, konané dne 9. prosince 1928 v Bzenci v hotelu Skála.

Letos sešli jsme se k výročnímu rokování ve vinorodém moravském kraji — v Bzenci, aby bylo umožněno též kolegům

z jižní a východní Moravy schůze se zúčastnit. Bohužel přítomno bylo jen 20 členů spolku.

Schůzi zahájil po 10. hod. dopol. starosta odboru pan prezident olomoucké notářské komory p. notář dr. Josef Tognier. Vzpomenul úmrtí člena spolku p. not. Jana Stichy ze Slavkova, jehož památka uctěna byla povstáním, a přikročil pak k projednání denního pořádku.

Ve své správě pojednal o poměrech a úkolech stavu notářského a zmínil se obšírně o pracích spojených s uzákoněním nového notářského řádu.

V debatě o zprávě té žádáno urychlení uzákonění nového not. řádu, neboť průtahem může vzniknouti našemu stavu nenahraditelná ztráta, což by měli naši v anketách účastníci příslušníci stavu obojí národnosti mít na paměti a s tohoto hlediska upravití svoje požadavky.

Jednatel spolku dr. Stanislav Bílek po zmínce o pohybu a změnách v našem stavu během uplynulého roku poukázal na možnost zřízení nových notářských míst v Mor. Ostravě, Frýštátě a Šumperku, promlouval o otázce kandidátské, uváděje, že notáři povětšinou žádají kandidáty buď již substitute schopné, neb alespoň již zapracované, čemuž ve většině případů stěží lze vyhověti, poněvadž málo kdo chce přijati začátečníka. Z toho důvodu nelze žádostem i schopných začátečníků o opatření místa kandidáta vyhověti, nedorůstá nám dostatečný počet substitutů, tím trpí jak notáři, tak i kandidáti již zapsaní, protože umožňuje se přístup kandidátům s delší cizorodou praxí, což vždy i celému stavu není k prospěchu. Apeluje na notáře, aby přijímali i začátečníky, kteří po překonání prvých obtíží jistě osvědčí se co platné síly. Že otázka tato je akutní, ukázala čilá debata, která se o tomto bodu rozvinula.

V pokračování zprávy zmínil se jednatel o otázce nového notářského řádu, o sociálním pojištění, které pokládá za velmi výhodné a nutné, ale jen v tom případě, budou-li odpočívne požitky přiměřeně vysoké, aby zajistily klidné stáří a umožnily zachovati dosavadní životní míru. Obrací se dále k otázce našich podpůrných fondů.

Myslí, že tyto jsou nedostatečně jen příležitostnými dary podporovány, takže stěží mohou úplně splniti svoje poslání. I když neřeší se otázka, zda může každý notář v nynější době, neb v budoucnu, vzhledem k nadprodukcí právních zástupců, a ponenáhlu postupující jejich proletarisaci, během svého úřadování našetřiti takový kapitál, který by mu zajišťoval klidné stáří, přece nutno pamatovati na vdovy a sirotky notářů, kteří bez zanechání značnějšího majetku zemřeli. Na tuto okolnost by mělo být pamatováno — a to buď zřízením zvláštních podpůrných fondů zřízených v každé zemské oblasti, neb účinnou podporou fondu stávajícího (Bařkova).

Snadno by se dalo vypočítati, jaký kapitál by se během doby asi 5leté shromáždil, kdyby všichni notáři a kandidáti zavázali se k dobrovolnému příspěvku 20—50 Kč měsíčně, kterýž obnos by nikoho zvláště nezatěžoval, ale během této doby znatelně zvýšil by jmění fondu, který by mohl potom dobře plniti svoje poslání. Ponechává návrh tento na uvážení příslušným činitelům a poukazuje, že podporou touto podporovali bychom jen sebe.

Spolek konal během posledního správního roku 5 schůzí vesměs v Brně, na nichž přednášeli: fin. komisař p. dr. Tuschler o daňové reformě, p. notář dr. Kotěra o posledních rozhodnutích ve věcech finančních a poplatkových, p. notář dr. Vavrouch o zjednodušení pozůstalostního řízení, pojednávalo o nových zákonech, řešeny otázky stavovské a praktické. Schůze konány vždy druhou nedělí v měsíci. Bylo by si jen přáti, aby schůze tyto, které nadále budou konány a k nimž každý člen spolku zvláštní pozvánkou s udáním místa, času a pořadu je zván, byly co nejhojněji navštěvovány.

Pokladniční zpráva přednesená pokladníkem odboru p. notářem drem Fr. Kroutilem byla jednohlasně schválena a k návrhu revisorů uděleno výboru absolutorium. Příspěvek ponechán v dosavadní výši ročních 20 Kč.

Ve volbě byli pak zvoleni pánové: starostou odboru notář dr. Josef Tognier z Olomouce, členy výboru: za notáře: dr. František Kroutil Bučovice, dr. Cyrill Zvěřina Přerov, dr. František Weiner Brno, dr. František Kotěra Kroměříž, Jan Vetchý Olomouc, Josef Jaroš Ivančice, dr. Josef Vavrouch Znojmo, Karel Honka Opava, Josef Tomeš Kunštát, za kandi-

dáty: dr. Richard Togner Olomouc, dr. Stanislav Bílek Brno. Revisory účtů: pp. notáři Augustin Andrlé Jaroslavice a Karel Janáček Prostějov.

Vyslanci do Ústředí: za notáře: pp. dr. Kotěra František Kroměříž, dr. Andělín Váhala Nový Jičín, dr. Cyrill Zvěřina Přerov a za kandidáty dr. Stanislav Bílek Brno.

Volných návrhů nebylo.

Usneseno konati příští valnou hromadu v Olomouci a příští měsíční schůzi v Brně, dne 13. ledna 1929 v restauraci U Stop-

ků a uvolil se na ní přednésti pan notář dr. Togner přednášku o správní reformě.

Laskavostí p. notáře dra Tognera umožněna byla odpoldne prohlídka vinných sklepů v Bzenci, kterou byl zdařilý zájezd do Bzence skončen. Dr. Bílek.

Přisedicímí disciplinárního senátu nejvyššího soudu zvoleni byli ve schůzi notářské komory v Praze dne 1. prosince 1928 pp. notáři: Ferdinand Hejna v Kutné Hoře, Jan Krajčíček v Berouně a Dr. Jaroslav Ponec v Praze-Žižkově.

Statistika soudního komisařství za rok 1927.

Podle statistických dat, která opatřila si notářská komora v Praze ode všech ostatních komor notářských a jež spočívají na úředních statistických výkazech byl celkový počet všech úkonů soudního komisařství v Čechách, na Moravě a ve Slezsku v roce 1927 notáři projednaných následovni:

A) V ČECHÁCH:	Počet všech soudních komisí	Z toho		Úmrtní zápisy	
		Za úplatu	Bezplatně	Za úplatu	Bezplatně
I. Obvod zemského soudu civilního v Praze Obvod krajských soudů v:	10512	4381	6131	729	5548
II. Českých Budějovicích	2062	1101	961	135	673
III. České Lípě	1744	1220	524	184	456
IV. Hoře Kutné	1405	1147	258	21	176
V. Hradci Králové	1778	1457	321	14	303
VI. Chebu	3014	1769	1245	255	843
VII. Chrudimi	1667	1298	369	90	213
VIII. Jičíně	1499	1105	394	67	271
IX. Klatovech	553	390	163	51	134
X. Liberci	2309	1259	1050	262	914
XI. Litoměřicích	3258	1866	1392	191	1188
XII. Mladé Boleslavi	1014	909	105	18	29
XIII. Mostě	3382	1650	1732	302	1623
XIV. Písku	1278	872	406	25	314
XV. Plzni	2407	1269	1138	117	989
XVI. Táboře	1309	953	356	22	273
ČECHY	39191	22646	16545	2483	13947
B) NA MORAVĚ:					
I. Obvod zemského soudu civilního v Brně Obvod krajských soudů v:	4474	2450	2024	308	1805
II. Uherském Hradišti	1685	1537	148	9	48
III. Novém Jičíně	1482	887	595	151	464
IV. Jihlavě	1270	778	492	55	422
V. Olomouci	2709	1982	727	106	401
VI. Moravské ostravě	503	456	47	—	—
VII. Znojmě	1848	1495	353	129	252
MORAVA	13971	9585	4386	758	3392
C) VE SLEZSKU:					
I. Obvod zemského soudu civilního v Opavě	2835	1428	1406	224	1290
II. Obvod krajského soudu v Moravské Ostravě na Moravě	683	573	110	37	91
SLEZSKO	3517	2001	1516	261	1381
A) ČECHY	39191	22646	16545	2483	13947
B) MORAVA	13971	9585	4386	758	3392
C) SLEZSKO	3517	2001	1516	261	1381
CELKEM	56679	34232	22447	3502	18720

Výkaz tento podává nejen přesná statistická data o činnosti notářů jako soudních komisařů za rok 1927, nýbrž i zajímavý obraz nehonorené činnosti našeho stavu ve prospěch našeho státu i obecně. Výkaz uveřejněn bude též ve „Zprávách Státního úřadu statistického“

Rozhlas. K námětu komory pražské usnesla se Konfederace duševních pracovníků účastnit se činně československého rozhlasu vždy dvěma desítiminutovými přednáškami měsíčně a vyzývá jednotlivé odbory K. d. p. k spolupráci. Žádáme proto všechny kolegy, kteří by měli zájem na tom, aby se přihlásili v naší redakci a zaslali nám dotyčné thema přednášky, abychom mohli opatřit vše potřebné na uskutečnění této přednášky. — Dlužno voliti obsah, zajímavější široké obecnost, vyhnouti se přílišné specialisaci, zejména odborným výrazům, v úvodě naznačiti směr přednášky a v přednášce používatí krátkých vět. — Přednášky musí býti psány na jedné straně půlstránky ob řádek a desítiminutová přednáška zaujímá asi 3 archy, takto psané. — Přednášky buďte zaslány ve 2 exemplářích. — Přednášky jsou avisovány týden předem v Radiojournalu a proto je nutno, oznámiti je 14 dní předem. Honorář za jednu přednášku činí 100 Kč, přednáší-li autor sám, předčítá-li ji hlasatel pouze 50 Kč.

Nový notářský řád. Novinami prošla zpráva, že ministerstvo spravedlnosti hodlá předložiti v jarním zasedání N. S. osnovu notářského řádu. — Jak jsme se informovali, nezakládá se zpráva ta na pravdě, poněvadž dosud nepodal Spolek německých notářů své vyjádření o navržené stylisaci ministerké, následkem čehož, jak jsme již v předešlém čísle uvedli, celá akce uvízla.

Právníká Jednota na Slovensku v Bratislavě byla pověřena Právníkou Jednotou Moravskou v Brně a Právníkou Jednotou pražskou aby uspořádala v roce 1930 v Bratislavě III. Všeprávníký sjezd. Za tím účelem utvořeny byly tyto odbory: I. Odbor občanského práva hmotného, II. občanského soudního řízení, III. práva trestního a IV. práva veřejného.

Žádáme všechny kolegy, aby nám anebo přímo Právníké Jednotě v Bratislavě zaslali návrhy neb podněty těchto odborů se týkající. Bylo by velice záslužno, kdyby zejména příslušníci našeho stavu činně a vědeckými pracemi tohoto III. sjezdu se zúčastnili a nám aspoň název thematu oznámili.

POZVÁNÍ

k měsíční schůzi odboru »Praha« spolku notářů čsl., která konati se bude v **sobotu, dne 26. ledna 1929** o 19. hodině v restauraci »u Bumbříčků« v Praze I., Národní tř. č. 9 (I. poschodí).

Pořad jednání:

1. Volba dle §§ 12 a 15 stanov:

- a) náměstka starostova,
- b) pokladníka,
- c) dvou jednatelů.

2. Přednáška pana vicepresidenta komory, notáře Dra Rudolfa Krále:

»K otázce započitatelnosti vojenských let do služby notářské.«

V Praze, v lednu 1929.

Za

Odbor »Praha« spolku notářů čsl.

Vikt. Ludwig, jednatel. Dr. Václ. Černý, starosta.

Důležité rozhodnutí pro notáře.

Na dotaz, zda notářství jest úřadem veřejným hledíc k § 3 zákona z 3. IV. 1925 čís. 65 Sb. z. a nař., vyjádřilo se ministerstvo spravedlnosti následovně:

» Ministerstvo spravedlnosti souhlasí s názorem, že notářské komory nelze považovati za veřejné úřady podle § 3 zákona č. 65/1925 Sb. z. a n. — Povahou svou jsou tyto komory veřejnoprávními korporacemi, jaké má na mysli na příklad § 3 jazykového zákona a čl. 91 jaz. nař. č. 17/1926 Sb. z. a n. — Uvedené rozhodnutí nejvyššího správního soudu (ze dne 8 dubna 1926, č. 7302/26) vyslovilo se o právní povaze komor notářských takto:

»Notářská komora je podle VIII. hlavy zákona ze dne 15. července 1871 č. 75 ř. z., representací jednoho nebo několika notářských kolegií, kteráž sama zase tvoří nucený svaz druhů z povolání, usedlých na jistém území. — Notářská kollegia jsou

se svojí representací (notářskou komorou) zvláštním, od členů odlišným právním subjektem. — Obojí instituce má za účel, aby hájila a zastupovala společně zájmy členů kollegia, jakož i aby vytvářela a na venek vyjadřovala projev vůle všech členů jako celku podle pravidel pro to ve stanovách a zákonech daných. Jde o společenství, které obecný zákoník občanský v § 1023 jmenuje korporací. A protože nemůže býti pochyby o tom, že se úkoly notářské komory vztahují také na pole justiční správy — máme tu co činiti s korporací veřejnou.«

Notáře označuje jazykové nařízení (čl. 2., odst. 3.) za orgány republiky, stavíc pojem »orgán republiky« proti pojmu »úřad republiky«. — Po názoru ministerstva spravedlnosti nemůže však býti tato terminologie na překážku, aby se na notáře použilo ustanovení § 3 zákona č. 65/1925 Sb. z. a n. — Neboť pojem »veřejný úřad« má v tomto zákonném předpisu zcela jiný a daleko širší rozsah než pojem »úřad republiky« ve smyslu jazykových předpisů; veřejnými úřady podle cit. § 3 jsou nesporně na př. i úřady samosprávné. Všechny orgány republiky, vypočtené v čl. 2., odst. 3. jaz. nař. nebylo by ovšem možno pokládati za veřejné úřady podle § 3 zákona č. 65/1925 Sb. z. a n., notáře však ano. V teorii a praxi býv. rakouského práva se také tento úřední charakter notářů uznával. Tak na př. označuje Ott: Geschichte und Grundlehren des oesterr. Rechtsfürsorgeverfahrens, str. 105, notáře za »besondere vom Staate bestellte Amtspersonen«; Mischler-Ulbrich: Oesterr. Staatswörterbuch 3. sv., 2. vyd., str. 711, praví: »Das Notariat ist ein unbesoldetes staatliches Amt«, a v nálezu správního soudu Budwinski 5626 se čte: »Dass das Notariat ein Amt ist... ist richtig.«

Notářský řád zmiňuje se na četných místech o »úřadu«, »úředním sídle«, »úřední působnosti« notáře. (§ 5, nápis II. hlavy, §§ 7, 8 a j.)

Že je úřade ten veřejný, plyne jasně již z § 1 not. ř.

Na Slovensku mají notáři právní název »veřejných notářů«.

Rozhodnutí nejvyššího soudu.

Neodporuje zákonu o společenstvech č. 71/1873 ř. z. a proto jest přípustné ustanovení stanov společenstva, že člen může býti na valné hromadě zastoupen plnomocníkem, jenž musí býti ale také členem společenstva a že žádný člen nesmí míti více plných mocí jen jednu. Rovněž je přípustno ustanovení, že se valná hromada může usnésti na tom, že členské podíly nebudou úročitelné.

(Rozhodnutí nejvyššího soudu ze 3. listopadu 1928 R I 726/28. Obchodní soud v Praze Firm 10.171/28.)

Spořitelni a záložni spolek, zapsané společenstvo s neobmezeným ručením podalo opověď stanov k zápisu, tato byla rejstříkovým soudem vrácena k opravě v tom směru 1. aby § 5 stanov odst. 2. v příčině výkonu práva hlasovacího na valné hromadě zástupcem (zmocněncem) byl tak upraven, aby zákonem zaručené právo každého občana zvoliti si zástupcem kohokoliv, nebylo obmezeno, zejména nikoli požadavkem, jak to činí stanovy, že zmocněnec musí býti členem družstva a žádný nesmí míti více než jednu plnou moc, 2. aby v § 28 odpadlo ustanovení, že se valná hromada může usnésti, že ze závodních podílů nemají se žádné úroky platiti.

Rekursní soud stížnosti nevyhověl.

Nejvyšší soud ale vyhověl dovolací stížnosti a rozhodl, že s nařízené opravy ad 1. i ad 2. má se jíti. Odůvodnění:

Podle druhého odstavce §u 3 min. nař. ze dne 14. května 1873 č. 71 ř. z. zřízení a vedení rejstříku společenstevního nemají býti do rejstříku zapisovány opovědi, které by se nesrovnávaly se zákonnými předpisy. Tímto ustanovením je tedy soudy, jenž vede rejstřík společenstevní, uložena povinnost zkoumati, zda opověď, o jejíž zápis se žádá, odpovídá zákonu. §§ 31 a 32 zákona z 9. dubna 1873 č. 70 ř. z. připouštějí zásadně zastoupení členů společenstva zmocněncem při hlasování ve valné hromadě. O osobě, kterou může člen společenstva zmocniti k výkonu hlasovacího práva, jakož i o tom, kolik členů může zmocněnec ve valné hromadě zastupovati, zákon nic bližšího nestanoví. S hlediska zákona není tedy závady, aby nebyly bližší podrobnosti o osobě zmocněn-